

มติชน
กรอบบ่าย

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: อาทิตยส์สุขภาพ/ -

วันที่: อาทิตยส์ 9 ธันวาคม 2561

ปีที่: 41

ฉบับที่: 14882

หน้า: 18(บน)

Col.Inch: 85.76

Ad Value: 132,928

PRValue (x3): 398,784

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: (ว่าที่) แพทย์รุ่นใหม่! นักเรียนทุนสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล

(ว่าที่) แพทย์รุ่นใหม่!

นักเรียนทุนสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล

ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องทุกปี สำหรับโครงการเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล จัดโดยมูลนิธิรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดลในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ในปีนี้มีผู้ผ่านการคัดเลือกได้รับพระราชทานทุน “โครงการเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล” ประจำปี 2561 ทั้งหมด 5 ราย จากผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้งหมด 21 ราย 9 สถาบัน อาทิ **บอนด์ - กัญจน์พัฒน์ เตมหิวังศ์** อายุ 23 ปี น.ศ.แพทยชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เจ้าของรางวัลเกียรติคุณประกาศในการแข่งขันฟิสิกส์โอลิมปิกระดับเอเชีย และด้วยความสามารถในเชิงฟิสิกส์นี้ทำให้เขาสนใจเกี่ยวกับ “การพัฒนาเครื่องมืออัตโนมัติสำหรับคัดกรองโรคต่อหิน โดยอาศัยอุปกรณ์แสดงภาพเสมือนจริง (Virtual reality headset) และระบบคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ฐานข้อมูลของผู้ป่วยต่อหิน” ซึ่งจะเป็นต้นแบบของระบบคัดกรองโรคตาแบบอัตโนมัติในอนาคต “ต่อหินเป็นโรคที่พบบ่อยในกลุ่มผู้สูงอายุ และยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยโรคนี้จะไม่แสดงอาการจนกระทั่งเข้าสู่ระยะสุดท้าย จึงเป็นสาเหตุอันดับหนึ่งของภาวะตาบอดที่รักษาไม่ได้ ประกอบกับประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และผมมีความชื่นชอบเรื่องฟิสิกส์ ตลอดจนถึงสนใจเกี่ยวกับการสร้างโปรแกรม การพัฒนาเครื่องมือ จึงอยาก

จรรุพงษ์ แสงบุญมี

พิชชาทร สุภกิจจานันต์

กัญจน์พัฒน์ เตมหิวังศ์

รหัสข่าว: C-181209038045 (8 ธ.ค. 61/06:31)

หน้า: 1/2

iQNewsClip
www.iqnewsclip.com

บริษัท อินโฟเควสท์ จำกัด | 888/178 อาคารมหานครพลาซ่า ชั้น 17 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
☎ 02-253-5000, 02-651-4700 ☎ 02-253-5001, 02-651-4701 ✉ help@iqnewsclip.com

ไปศึกษาระบบการทำงานและการพัฒนาอุปกรณ์ที่สหรัฐอเมริกา เพื่อกลับมาวางรากฐานระบบคัดกรองโรคต่อหิน ด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาไม่สูง สามารถกระจายไปสู่โรงพยาบาลในชุมชนได้ คาดว่าจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและลดจำนวนผู้ป่วยตาบอดได้” กัญจน์พัฒน์กล่าว

ด้าน แจ็ค-จารุพงษ์ แสงบุญมี อายุ 28 ปี น.ศ.แพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีความสนใจในด้านงานวิจัยมาตั้งแต่แรกเริ่ม โดยเฉพาะกลุ่มโรคมะเร็ง ที่มีดีกรีเป็นตัวเทนนักวิจัยรุ่นเยาว์ของไทย เข้าร่วมประชุมผู้ได้รับรางวัลโนเบล สาขาเคมี ณ เมืองลินเดาเยอร์มณี ในปี 2556

ทั้งนี้ จารุพงษ์สนใจไปศึกษาดูงานที่สหรัฐอเมริกาในเรื่อง “บทบาทของโปรตีน Cyclins และ Cyclin dependent ในสภาวะกลูโคสสูงในโรคเบาหวานเพื่อศึกษาแนวทางการใช้โมเลกุลเป้าหมายในการรักษามะเร็งท่อน้ำดี” ด้วยอุบัติการณ์

ของโรคมะเร็งท่อน้ำดีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยสูงที่สุดในโลก

“งานวิจัยที่เห็นอิมแพคสูงๆ ส่วนมากก็จะเป็นงานวิจัยทางการแพทย์ ซึ่งการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับมนุษย์จะถูกนำไปใช้ได้ค่อนข้างรวดเร็ว และผมเติบโตมาในต่างจังหวัดเห็นคนป่วยที่ต้องเสียชีวิตเพราะโรคมะเร็งเยอะเหมือนกัน รวมถึงคุณปู่ของผมด้วย จึงคิดว่าปัญหาเรื่องโรคมะเร็งที่มีอยู่ในบ้านเราควรถูกแก้ไขให้ดีขึ้นด้วยงานวิจัยที่ผมพอจะช่วยให้ แต่กระนั้นต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าเทคโนโลยี

ทางด้านการศึกษาของเราอาจจะสู้ต่างประเทศไม่ได้ แต่ในด้านความรู้ความสามารถของคนไทยเราเทียบได้ในระดับโลก ผมจึงอยากไปศึกษาเรียนรู้กระบวนการวิจัยที่จะนำมาใช้ในวงการแพทย์ที่ไทยและสร้างเครือข่ายงานวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลต่อไป” จารุพงษ์กล่าวด้วยน้ำเสียงจริงจัง

ปิดท้ายด้วย ว่าที่

แพทย์หญิง ไบรท-พิชชาทร ศุภกิจจานุสันต์ น.ศ.แพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ที่สนใจในเรื่อง “การคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานโดยการวิเคราะห์เสียงผ่านระบบปัญญาประดิษฐ์” เนื่องด้วยมีผลการศึกษาระบุว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำตาลในเลือด ส่งผลต่อเส้นเสียงในการสร้างลักษณะคลื่นเสียงที่ต่างออกไป จึงมุ่งมั่นพัฒนาต่อยอดเป็นแอปพลิเคชันเมื่อถือที่เพียงส่งเสียงแล้วสามารถวิเคราะห์ระดับน้ำตาลในเลือดได้ ทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพการคัดกรองโรคเบาหวานในกลุ่มผู้ที่กลัวเข็ม และเข้าถึงพื้นที่ขาดแคลนบุคลากรได้ด้วย ทั้งนี้ ว่าที่คุณหมอคนสวยตั้งใจไปศึกษาระบบการเขียนโปรแกรม และระบบปัญญาประดิษฐ์เพิ่มเติมที่สหรัฐอเมริกาเพื่อให้แอปพลิเคชันเกิดขึ้นได้จริง ด้วยในขณะนี้ก็มีความพร้อมแล้วถึง 80% เพราะมีผลการศึกษานับสนุน ประกอบกับความสามารถด้านไอทีของเธอที่ไม่ธรรมดา เคยเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขัน เวลด์ โรโบคัพ 2011 ที่ประเทศตุรกีมาแล้ว “การเป็นแพทย์คือการช่วยคนซึ่งอาจจะช่วยได้ทีละรายๆ ไป แต่เมื่อนำความสามารถที่มีด้านการเขียนโปรแกรมมารวมกับงานวิจัยหรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ขึ้นมา เราช่วยคนได้เยอะขึ้น เวลาที่เห็นรอยยิ้มของผู้ป่วยและญาติที่มาเฝ้า เห็นคนไข้ได้กลับบ้านมันคือของขวัญสำหรับเรา ทำให้มีความสุข และมีกำลังใจในการทำงานตรงนี้ต่อไป”

พิชชาทรกล่าวด้วยรอยยิ้ม